

Igehirdetés, 2020. október 25.

2Kor 6,1-2

Most

Imádság: Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy ma is Hozzád fordulhatunk, mégpedig azért, mert itt vagy, megközelíthető vagy. Azonban ez világ a maga pörgésével és sok bizonytalanságával el akar vonni a Te közeledből. Hogyan teszi? Annyi mindent élénk hoz, oly sok dolog felől bizonytalanságot, félelmet és aggodalmat sugároz, és így eléri, hogy ne Rád, hanem ezekre a dolgokra figyeljünk. Urunk, könyörülj rajtunk, hogy megtanuljunk a gonosznak ellenállni, és akkor igéd ígérete szerint el fog futni előlünk. Amikor ráállunk egy ígére, és szívünkben is hisszük, hogy az valóság, ma is úgy van és megtörténik, akkor valóban meg is fogjuk tapasztalni.

Hálás szívvel köszönjük, hogy ma is megtapasztalhatjuk hatalmadat, amivel megakadályozod a gonosz terveit. Köszönjük, hogy erődből meríthetünk hit által, és így győzhetünk a lehúzó, megfélemlítő erők felett. Hadd figyeljünk most is Rád. Kérünk, munkáld Szentlelked és igéd által szívünkben. Végezd el, hogy valóban új teremtéssé legyünk már most, mert akkor minden mássá lesz. Segíts, hogy ezt az újat meg is tudjuk élni. És így legyen az életünk bizonyágtétel. Add, hogy a Te követségben járva felhívjuk az embereket a Veled való megbékélésre, mert ez minden békesség alapja. Amikor ez megtörténik, magunkkal, életkörülményeinkkel is békességre jutunk. És ez a megbékélés gyógyító hatásává válik. Ámen.

Azon gondolkodtam, mennyire meghatároz minket mindaz, ami körülöttünk történik. Fontos, hogy odafigyeljünk mindarra, ami körülvesz, ami történik. De ha a Bibliára figyelünk, azt látjuk, hogy Isten gyermekeit nem kötik le teljes mértékben a világ eseményei, akár örömteliek, akár félelmetesek legyenek. Nem látjuk, hogy Pál apostol a környezete, tehát a Római Birodalom eseményei befolyásolnák. Pedig az ő életében is voltak különféle változások. Császárok jöttek és mentek, volt nagy szárazság, különféle érdekes, izgalmas politikai történések. A megélhetés sem volt mindig egyforma, és különösen nem volt könnyű. Ő azonban mégsem ezekkel foglalkozik. Hát akkor mivel? Tekintetét nem ezekre, hanem Isten országára veti. Igen, Ő Isten országában él. Valóságosan is annak az országnak a polgára. Így tisztában van azzal, hogy az ország Királya gondoskodik róla, és kézben tartja az eseményeket. Pál apostol komolyan veszi Dávid bizonyágtételét, mindig az Úrra néz, és Benne gyönyörködik. Hitte, ha így tesz, akkor Isten megadja szíve kéréseit. Ez nem azt jelenti, hogy nem tett semmit, hanem azt, hogy nem a világ dolgaira tekintett, hanem belevette magát az Úr szolgálatába. Belső kényszer hajtotta az evangélium hirdetésére. Vagy, ahogy a napokban olvastuk, ő Krisztus nagykövete, és arra hívja fel az embereket, hogy béküljenek meg az Istennel. Ez az egyetlen igazi megoldás és az egyetlen járható út. Békül meg Istennel, és megbékélsz magaddal és embertársaiddal. A megbékélt embernek békessége van, tudja, hogy élete az Úr kezében van. Sőt, most már nem az evilági életét építgeti, nem itt akar örökre berendezkedni, hanem szeretne elköltözni és az Úrral lenni. Már nem ragaszkodik foggal-körömmel ehhez a világhoz, hanem hazafelé tart, abba a jobb világba, amit Isten készített az Őt szeretőknak. Így az a kérdés: szeretem-e Őt, teljes szívemből?

Pál teljes szívéből szereti az Urat, így a megelőző versekben is Őróla beszél. Pál szíve valóban Jézussal van csordultig, ezért is tudja az evangéliumot hirdetni. Hiszen a száj azt szólja, amivel telve van. Pál Jézussal van tele, de mivel vagy tele te? Mi tölt meg engem? Ha kíváncsi vagy rá, akkor figyeld meg, miről beszélsz egész nap? Mennyit szólsz az ígéről, az Úr Jézusról? Amiről beszélünk, azzal van tele a szívünk. Ha csak a vírusról, a járványról és a vele kapcsolatos rendelkezésekről beszélünk, azt jelzi, hogy ezek töltik be a szívünket és töltik ki az életünket. Pál példája azt mutatja, még a nyomorúságok idején is lehet az Úrral tele a szívünk. Sőt, azoknak, akik tanítványoknak mondják magukat, Jézust kell felmutatni ezekben az időkben is. Jézusra tekintve felszabadulhatunk a félelem alól. Ha az ígéhez fordulunk, el tudjuk utasítani a világ jelenlegi helyzetének az erejét. Ez azért fontos, mert az Úr azzal állít bele ebbe a világba, hogy Ő legyen a reményiségünk, és Őt képviseljük. Mondjuk el bátran: Jézus az igaz oltalom. Aki Benne bíz, annak megújulhat az élete. Azt nem fogja lenyomni mindaz a sok lehúzó hír, amit hallani lehet.

Az apostol az előző versekben az értünk megfeszített Jézusról beszél, Aki azért halt meg, hogy többé ne magunknak éljünk, vagyis ne mi legyünk a középpontban, hanem Őt állítsuk oda. Azért halt meg az Úr, hogy most már Őneki éljünk. Aki pedig Neki él, annak az életében fordulat áll be, az szabad lesz a félelemtől, a világ nyomásától, és Jézussal már ő tud gyógyítólag hatni környezetére. Aki ismeri Őt, az tudja, hogy amit Jairusnak mondott az Úr Jézus, az ma is érvényes. Ne félj, csak higgy! És ez ma is azt jelenti, mint akkor: ne félj, mert Aki veled beszél, az nagyobb a halálnál is. Lehet, most halt meg a leányod, de Énbennem az élet van jelen. És ha tovább jössz Velem, meglátod a halál fölötti győzelmemet. Ne félj te sem, csak higgy! Higgy Benne! Hidd, hogy Ő erősebb, nagyobb a vírusról, és minden, az életünket nyomorító bajnál.

Pál apostol nemcsak szereti az Urat, hanem együtt munkálkodik Vele. Érte él, Neki szolgál. Beállt Isten országa munkájába. Nem azt várja, velünk ellentétben, hogy majd mások elviszik az evangéliumot, hanem a feltámadott Úr rendelkezésére állt. Az volt a kérdése, mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem? Ezzel azt fejezte ki, hogy mostantól úgy legyen, ahogy Te akarod. Te vagy az én Uram, én pedig a Te szolgád, és engedelmesen teszem, amit mondasz. De azt is jelenti a Vele együtt, hogy Pál soha nincs maga, vele van az Úr. És amikor ő szól, vagy éppen levelet ír, akkor az Úr Jézus szól általa. Pál Jézus üzenetét veti papírra. Amikor megérkezett, az örömhírt mondta el számukra. De most már int is. Mégpedig azért, mert nem elég meghallani az evangéliumot, hanem aszerint is kell élni. Bizony, ezen a téren voltak problémák. De Pál nem úgy tesz, mintha minden rendben lenne, hanem a régi életükből megmaradó bűnökre rámutat. Bizonyosságot tesz arról, hogy az Úr Jézus minőségi, világító életre hív el. Mivel lehet világítani? A bennünk élő Krisztussal. Ha Ő bennünk él, akkor minőségileg más lesz az életünk. Akkor lesz különbség a gyülekezet és a világ élete között.

Úgy éljétek, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét. Tehát itt életformáról van szó. Jó végiggondolni az Úr előtt, hogyan is élünk? Látszik-e Isten kegyelmének munkája az életünkben? Látszik-e a mindennapokban, a munkahelyen, az iskolában, otthon, hogy az Úr Jézushoz tartozom? Úgy éljétek, szólít fel Pál, amivel üzeni, Krisztusban hinni azt jelenti, hogy nemcsak a templomban, hanem mindenütt tanítvány vagyok. A hit, a tanítványság nem ér véget az istentisztelet befejezésével, hanem folytatódik a gyakorlati résszel. Az igazi istentisztelet gyakorlat. Elméletből indul, és gyakorlatba fordul. Az Úr Jézus életében is látjuk ezt, a zsinagógából kimenőben az Úr betegekkel, bűnösökkel, sokféle bajtól szenvedő emberekkel találkozott, és meggyógyította őket. Amiről tanított, azt megélte, átvitte a gyakorlatba. Mert Isten országának ereje van, és ez az erő ma is megnyilvánul. Erre talán azt mondjuk, nem nagyon lehet ma tapasztalni Isten országának erejét. Ami változást látunk, ott mindenütt emberi tevékenység nyilvánul meg. Igen, de az emberi tevékenység mögött ott van Isten munkája. Másrészt gyakran azért nem tapasztaljuk Isten életünkbe beavatkozó munkáját, mert nem is vesszük igénybe. Istent ma sok esetben helyettesítjük a tudománnyal, a technikával, és azt gondoljuk, ezek mindent megoldanak. A tudomány és a technika sokat segíthet, de ezek nem mindenre adnak megoldást. A bűnnel, az emberben lévő rosszal szemben csak az Úr ad segítséget. Jézus áldozata, kiontott vére jelent megoldást a bűnre.

Úgy éljetez, mint akik nem hiába kaptátok Isten kegyelmét! Mit jelent hiába kapni? Elsősorban azt, hogy nem élek vele. Hiába írja fel az orvos az orvosságot, ha nem veszem be. Hiába van az asztalon az étel, ha nem fogyasztom el. Így azután azt jelenti az ige, hogy ha nem élek vele, nem veszem hasznát, nem jelent semmit nekem. Isten kegyelme Jézusban válik elérhetővé, itt van, de ha nem élek vele, ha nem ragadom meg, nem használ semmit. A fuldoklónak sem használ a bedobott kötél, ha nem ragadja meg. Hiába ismertem meg Isten kegyelmét, ha nem élek belőle a mindennapokban. Olvashatok Jézus hatalmáról, szabadításáról, de mindez hiába, ha nem veszem igénybe. Isten kinyújtotta a kezét az Úr Jézusban, de ezt a kezet meg kell ragadnom. Hiába van a Bibliám, ha nem veszem kézbe, és nem olvasom. A megkímélt, polcon tartott Biblia nem segít. Mert Isten nem a könyvtárunk díszének adta, hanem lelki tápláléknak. De azzá csak forgatás, olvasás által válik. Vannak, akik gyűjtik a több évszázaddal korábban kiadott régi nyelvezetű, díszes kötésű Bibliákat, de mit használ, ha nem kezdjük el olvasni. Isten szava nem egy régiség a sok közül, hanem az élet szava. Úgy is szoktuk mondani, iránytű. Mennyi eltévedt élet van, akik megtalálhatnák a helyes irányt, ha ismernék az Istentől kapott segítséget. Ma már szinte minden új autó fel van szerelve navigációs eszközzel, és van, aki ismerős úton is bekapcsolja. Mégpedig azért, mert úgymond azért van, hogy használjuk. A Szentírás is azért van, hogy használjuk, mert ha nem, hiába van. De azt is lehetne mondani, hiába van a templom, ha nem járok bele. Mert legyünk őszinték, sokan felháborodnak, hogy ismét nem lehet a templomokban tartani az istentiszteletet, de jártunk, amikor lehetett? Vágyakozok én Istenre? Keresem Őt? A gyülekezet a lételemem? Ott keresem életemre a gyógyulást, mint Isten rendelőjében? Amikor le vagyok eresztve, odamegyek és Őt keresem, hogy feltöltődjek mennyei erővel? Élünk az Istentől kapott kegyelemmel, addig, amíg lehet.

Pál egy ószövetségi ígét idéz, amiben Isten arról beszél, hogy meghallgatta népét, mégpedig a kegyelem idején. Isten meghallgatja, aki kiált Hozzá. És az a kegyelem ideje, amikor Ő elindul és cselekszik. Mi most a kegyelem idejét éljük, mert Isten Jézusban eljött a földre, és a mai napig elérhető. Közelít felénk igéje által, és bármikor megszólítható. És ha megszólítjuk, Ő meghallgat, mégpedig akkor, amikor kiáltunk. Ő nem halogat, nem mondja, most nem aktuális, hanem megkönyörül, és kiment a bajból. Sőt, Ő maga az igehirdetések által megszólít, „*Jöjjetek ide hozzám*” – mondja (Ézs 48,6). Magához hív, és aki bűnbánattal és alázattal jön, megtapasztalja kegyelmét. Ő nem elítélni, hanem megmenteni akar. De megyek-e Hozzá? Kész vagyok-e meghallani, amit mond? Hív minket is, akik a jóléthez szoktunk. Megdöbentett, ahogyan a napokban olvastam Ézsaiásnál, „*Halld meg ezt, te, aki jóléthez szoktál, biztonságban laktál, és ezt mondtad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs senki más*” (Ézs 47,8)! Megdöbentett, mert rólunk szól. Jólétben él a mai társadalom, generációk nőttek fel ebben, és el is hitték, hogy ez mindig így marad. És mindezt magunknak tulajdonítottuk. A fejlettség elhitette, hogy csak mi vagyunk, és nincs is másra szükségünk, mert mindent megoldunk. Ma pedig kezdjük látni, hogy nem tudunk mindent megoldani. Egy kis láthatatlan vírussal sem boldogulunk, és más betegségekkel sem. A bűn különféle életünket nyomorgató hatásával sem. Nem számoltuk fel a nyomort, hány ember él emberalatti körülmények között és néz szembe az éhség karmaival. Isten megszólít, és azt üzeni: *Jöjj ide Hozzám!*

Az apostol hangsúlyozza: most van a kegyelem ideje. Most, amikor az ige szól. Nem holnap vagy holnapután. Mindig az Isten kegyelmének ideje, amikor szól, amikor jelenlétét tapasztaljuk. Ez a most az alkalmas idő. Hányszor mondjuk, hogy most nem alkalmas, annyi elfoglaltságom van, de mindig az az alkalmas idő, amikor Isten megszólít. Ha Neki alkalmas, amikor kiáltok, legyen nekem is az, amikor Ő szól. Ne azt várjam, hogy Ő igazodjon hozzám, hanem tegyem meg én. Igazodjak, és induljak el Felé. Hiszen már az nagy kegyelem, hogy Ő szól. Hálásak lehetünk, hogy akkor is szól, ha nem mehetünk a gyülekezetbe. Istenre nincs hatással a kijárási tilalom, az ígét semmi sem akadályozza meg, hogy hozzánk jöjjön. Az Úr Jézust senki nem tarthatja tőlünk távol. Őt nem lehet bezárni.

„*Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja*” (2)! Diadalmasan írja le ezt az apostol. Mintegy megerősíti korábbi mondanivalóját, amikor azt írta, hogy a nehéz helyzetek

között sem csüggedünk. Azért nem, mert Isten kegyelmének ideje van, Isten most, bármikor kérhető, segítségül hívható. Így az ember, és különösen Jézus tanítványa nincs kiszolgáltatva sem a körülményeknek, sem a világnak. Történhetnek benne nagyon fájdalmas események, mert mi sem leszünk mindig megkímélve a bajoktól. A hívőt is éri fájdalom, de nem reménytelen, mert tudja, hogy a legnehezebb helyzetben sincs maga. Az elmúlt vasárnap láttuk, hogy Dávidnak menekülnie kell Jeruzsálemből, saját fia támadt ellene, de hitte, hogy az Úr meg tudja hiúsítani a gonosz tervet. Bizonyos volt benne, hogy Isten vissza tudja őt vinni Jeruzsálembe. Az adott helyzet nem keserítette el, és nem tette reménytelenné. Miért? Mert nem a láthatókra nézett, hanem a láthatatlanokra, vagyis Isten örök országára. És miután bepillantott hit által a láthatatlan világba, meglátta Isten trónját. Ez neki elég volt. Mi is megláthatjuk, hogy Isten él és uralkodik. Megláthatjuk, hogy az Úr segítsége közel van.

Azt is jelenti mindez, hogy a hívő embereknek, a gyülekezetnek van pozitív üzenete. Mi tudunk mást mondani, mint a világ. De tudunk-e, és mondunk-e mást, mint a megszokott, mint amit a világ tud mondani? Mi is megállapítjuk, mennyi baj van, milyen nehéz az élet? Mi is csak panaszkodunk, a félelmet vetítjük ki? Mi is azt mondjuk, nincs remény, elveszett már minden, mint ahogy a tanítványok látták a viharba került hajóban? Az Úr Jézus mást mondott, mint ők, vagy amit esetleg mi mondtunk volna. Mert mit is mondtunk volna? Már nincs segítség, elvesznek abban a viharban. Jézus azonban így szól: „*Bízzatok; én vagyok, ne féljete*” (Mt 14,27)! Milyen nagyszerű üzenet: bízzatok most is, a viharban is, mert itt vagyok. Ha pedig itt vagyok, nem veszhetek el. Istennek még van terve veletek, az én követésemben. Tudunk-e mi is így kiáltani, bízz, ne félj, mert Jézus itt van ma is!? Ő tud rajtad, rajtunk segíteni. Csak fordulj Hozzá, hívd segítségül! Pál apostol Mesterét követi, amikor az őt Rómába szállító hajó viharba kerül, és megállapítják, hogy minden remény elveszett az életben maradásra. Akkor Pál apostol nem elfordul tőlük, de nem is áll melléjük balszerencséjüket emlegetni, nem siránkozik, hanem Jézus üzenetét adja át. Jézus azt mondta nekem, tesz bizonyosságot az apostol, hogy ne féljek, mert a császár elé kell állnom, és Isten minden utast nekem ajándékozott, mindenki túl fogja élni a vihart. Ezért bizakodjatok – milyen nagyszerű üzenet, bízzatok! Mi tudjuk ezt mondani? Bízzatok az Úrban, Tőle kérjetek és várjatek segítséget. Az apostol hozzáteszi: én hiszek Istennek, hogy úgy lesz, amint mondta. Álljunk rá mi is Isten ígéreteire, bízzunk bennük, majd mondjuk el másoknak is! Az ige, ma is ugyanaz, ma is romolhatatlan mag. És ezt az igemagot nem kell kezelni, sem módosítani. Kétezer év elmúltával is hat. Isten szava ma is hat! Ámen.

Imádság: Urunk, köszönjük, hogy ma még mindig kegyelmed napja van. Még most is szólsz hozzánk, és szeretnénk ezt a drága szót meghallani. Szeretnénk, Urunk, hívó szavadra válaszolni. Mégpedig ezt mondva: Itt vagyok, Uram, hogy halljam a Te igéd, itt vagyok, és küldj engem, lehessen a Te békeköveded. Áldott légy, hogy Téged nem lehet bezárni vagy visszatartani, amikor segítségül hívunk. Téged senki nem tarthat tőlünk távol. Ezért most kiáltunk Hozzád. Halld meg könyörgésünk, és könyörülj rajtunk! Add, hogy ne a körülöttünk lévő viharra tekintsünk, hanem Rád! Engedd meghaladni, amikor mondod: Én vagyok, bízzatok, ne féljete. Ha szavad eljut a szívünkig, múlik a félelem és a reménytelenség. Mert Te vagy a mi reménységünk. Szeretnénk ma elmondani mindazoknak, akik félnek, akik az életük problémáit legyőzhetetlennek látják: ne féljete, mert Jézus a győztes. Ő meg tud szabadítani. Urunk, a kezedbe tesszük a beteget, hadd tudjanak reménységgel, hittel Rád tekinteni. Könyörgünk a keresőkért, akik szeretnék átélni a kegyelmet, hadd tapasztalják meg a kereszt erejét. Könyörgünk, hogy tedd áldássá az interneten keresztül elhangzó igehirdetéseket! Köszönjük, hogy meghallgatsz minket. Ámen.